

Κερκύρας Νεκτάριος: Το φως που ανέτειλε από τη Βηθλεέμ, να φωτίζει τα σκότη της ανθρωπότητας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης Κερκύρας λειτούργησε το πρωί της Πέμπτης 24 Δεκεμβρίου 2025 για την εορτή των Χριστουγέννων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν οι εφημέριοι του Μητροπολιτικού Ναού πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Δοσίθεος Παπαμήτρος, ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως και εκπαιδευτικός, Πρωτοπρ. Σπυρίδων Προβατάς, Αρχιερατικός

Επίτροπος Βορείου Κερκύρας, και Πρωτοπρ. Γεώργιος Μπογδάνος, υπεύθυνος Νεότητας της Ιεράς Μητροπόλεως. Στο κοινωνικό ο π. Δοσίθεος Παπαμήτρος ανέγνωσε το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου για την εορτή, το οποίο έχει ως εξής:

«Τί ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Δι' ἡμᾶς Θεός ἐν ἀνθρώποις. διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης». Ἐορτάζουμε γεγονός μοναδικό, αὐτό πού χώρισε τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία σὲ δύο χρονικά μέρη, πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν. Αὐτό πού ἄλλαξε τὴν κατάστασή μας καὶ ἔγινε ἡ ἀφετηρία τῆς νίκης κατὰ τοῦ ἐσχάτου ἐχθροῦ μας, τοῦ θανάτου. Διότι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μία ἐορτὴ ἀνάμεσα στὶς πολλές, μὲ τίς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦμε νὰ ἀλλάξουμε τὸν ρυθμό τῆς καθημερινότητός μας, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὴν εὐκαιρία νὰ ξαναδοῦμε τὴν πορεία μας, νὰ πάρουμε ἀποφάσεις, νὰ βάλουμε ἀρχὴ μετανοίας στὴ ζωὴ μας, νὰ ζητήσουμε τὴν κοινωνία μὲ τὸν Εὐεργέτη, τὸν Ἐλευθερωτὴ, τὸν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης Χριστό.

Ὁ μέγας Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς: «Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε γιὰ νὰ χαρίσει ξανά στὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο, δημιουργῶντας τον, τὸν προόρισε. Τὸν

δημιούργησε σύμφωνα με τὴ δική Του θεϊκὴ εἰκόνα, με νοῦ πού νὰ μπορεῖ καὶ νὰ θέλει τὴν κοινωνία μαζί Του, ἐλεύθερο, προορισμένο νὰ τοῦ μοιάζει, δηλαδή νὰ εἶναι, ὅπως καὶ ὁ Δημιουργός του, τέλεια ἐνάρετος, πράγμα κατορθωτό γιὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση. Γιατί οἱ ἀρετές, δηλαδή ἡ νηφαλιότητα, ἡ ἡρεμία, ἡ ἀκεραιότητα, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ σοφία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀνεξικακία εἶναι πρωταρχικά γνωρίσματα τῆς θείας φύσεως. Ὁ Θεός λοιπόν δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο σὲ πλήρη κοινωνία μαζί Του, τὸν δημιούργησε γιὰ νὰ μένει ὁ ἄνθρωπος ἄφθαρτος, τὸν ἀνέβασε στὴν ἀθανασία με τὸ νὰ τὸν κρατᾷ κοντά Του. Ἐμεῖς ὅμως αὐτά τὰ γνωρίσματα τῆς θείας φύσεως τὰ ἀλλοιώσαμε καὶ τὰ μπερδέψαμε με τὴν παράβαση τῆς ἐντολῆς καὶ περάσαμε στὴν παράταξη τῆς κακίας, με ἀποτέλεσμα νὰ χάσουμε τὴν κοινωνία με τὸν Θεό. Πῶς μπορεῖ ὅμως νὰ ὑπάρξει κοινωνία τοῦ φωτός με τὸ σκοτάδι; Καὶ ὅταν πιά στερηθήκαμε τὴ ζωὴ, πέσαμε στὴ φθορὰ τοῦ θανάτου».

Στά λόγια αὐτά διαφαίνεται ὅλη ἡ πνευματικὴ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Πλαστήκαμε γιὰ νὰ μοιάσουμε στὸν Θεό. Γιὰ νὰ ἔχουμε πλήρη κοινωνία μαζί Του. Γιὰ νὰ ὑπάρχουμε ἐνάρετοι. Ἀποδειχθήκαμε ἀχάριστοι τῆς εὐεργεσίας καὶ ἐπιλέξαμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν τιμὴ πού ὁ Θεός μᾶς προσέφερε, νὰ εἴμαστε παιδιά Του καὶ νὰ ἔχουμε σχέση μαζί Του, με ἀποτέλεσμα νὰ στερηθοῦμε τὴ ζωὴ καὶ νὰ πέσουμε στὴ φθορὰ τοῦ θανάτου. Ὅμως ὁ Θεός δὲν ἔχει πάψει νὰ μᾶς ἀγαπᾷ. Καὶ ἡ ἐνανθρώπησή Του, τὴν ὁποία ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων μᾶς προσκαλεῖ νὰ θυμηθοῦμε, νὰ χαροῦμε, νὰ δοξολογήσουμε καὶ νὰ εὐχαριστήσουμε γι' αὐτήν, εἶναι ἡ ἀπάντηση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὴ δική μας ἀνυπακοή.

Ὅπως λέει πάλι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ὁ Θεός κατέβηκε στή δική μας ξεπεσμένη φύση, ὥστε νὰ μᾶς ξαναδώσει, προσφέροντας καὶ ἐνεργῶντας ὁ Ἰδιος, τὴν ἐξομοιωμένη μ' Αὐτόν εἰκόνα καὶ τὸν ἀρχαῖο προορισμό. Κι ἀκόμα νὰ μᾶς διδάξει τὸ ἐνάρετο ἥθος τῆς ζωῆς, αὐτό τὸ ἥθος ποὺ ὁ Ἰδιος μὲ τὴν ἐπίγεια ζωὴ Του κατέστησε συγκεκριμένο καὶ εὐκόλο νὰ κατορθωθεῖ. Κι ἀκόμα νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴ φθορὰ φέρνοντάς μας σὲ κοινωνία μὲ τὴ ζωὴ, μὲ τὸ νὰ ἀνοίξει ὁ Ἰδιος τὸν δρόμο τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως. Καὶ ἀκόμα νὰ ξανακάνει καινούργιο τὸ θρυμματισμένο ὀστράκινο σκεῦος τῆς ὑπάρξεώς μας, νὰ λύσει τὰ δεσμά τῆς κυριαρχίας τοῦ διαβόλου ἐπάνω μας προσκαλῶντας μας νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν κυριαρχία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀκόμα νὰ μᾶς γεμίσει κουράγιο καὶ νὰ μᾶς ἐκπαιδεύσει νὰ πολεμοῦμε τὸν τύραννο τῆς ὑπαρξῆς μας, τὸν διάβολο, μὲ τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ταπείνωση».

Ἡ ἀνθρωπότητα ζεῖ στίς ἡμέρες μας αὐτὴ τὴ θραύση τοῦ ὀστράκινου σκεύους τῆς ὑπάρξεώς μας μέσω τῆς ἐσωτερικῆς συγχύσεως καὶ διασπάσεως. Συγκρούεται μέσα μας ὁ παλαιός ἄνθρωπος, αὐτός ὁ ὁποῖος φέρει τὴν κατάστασι τῆς πτώσεως, τῆς αὐτοθεώσεως, τοῦ ἐγωϊστικοῦ φρονήματος, μέ τὸν νέο ἄνθρωπο, αὐτόν ποὺ ἦρθε νὰ φέρει ὁ Χριστός, διὰ τῆς ἐνότητος τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς. Ὁ παλαιός ἄνθρωπος, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ σαρκικό καὶ κοσμικό φρόνημα τοῦ

πολιτισμοῦ μας, θεοποιεῖ τὴ σκέψη, τὰ ἐπιτεύγματα, τὴν ταχύτητα, τὴν ἱκανότητά μας νὰ παράγουμε τεχνητὰ νοημοσύνη καὶ φθάνει στό σημεῖο νὰ θεωρεῖ ὅτι δέν μᾶς χρειάζεται οὔτε ὁ Θεός οὔτε τό θέλημά Του γιὰ νὰ ἔχει ἡ ζωὴ μας περιεχόμενο. Καθιστᾷ ἔτσι τὰ Χριστούγεννα μία ἐορτὴ ἀναπαύσεως ἀπὸ τὴ συνήθεια τῆς καθημερινότητος, ἀνταλλαγῆς δώρων, λίγης φιλανθρωπίας ὡς ἐνδείξεως ἀνθρωπισμοῦ, ὅχι ὅμως ἐορτὴ ἐλευθερώσεώς μας ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου, ἐορτὴ μετανοίας, ἐορτὴ χαρᾶς ὅτι «ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί», ἐορτὴ ἐξόδου μας ἀπὸ τὸν ρῦπο τῆς κακίας στὴν ὁδὸ τῆς ἀρετῆς. Καὶ συνεχίζουμε νὰ ζοῦμε τὴ διάσπαση τῆς ὑπάρξεώς μας, ἡ ὁποία ἐξέρχεται καὶ στὸν κόσμο διὰ τῶν πολέμων, τῶν συγκρούσεων, τῶν ἀναταραχῶν, τοῦ σκοταδιοῦ τελικά τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δείχνει ὅτι τὰ Χριστούγεννα εἶναι εὐκαιρία νὰ βάλουμε ξανά τὸν Χριστὸ στὴ ζωὴ μας. Νὰ εἰρηνεύσουμε ἐντὸς μας. Νὰ ἐνωθεῖ ὁ νοῦς μέ τὴν καρδιά μας διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης. Νὰ ποῦμε μέ δυνατὴ φωνὴ ΟΧΙ στοὺς πολέμους, ΟΧΙ στὸν διχασμὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν, ΟΧΙ στὸν θάνατο τόσο τὸν πνευματικὸ ὅσο καὶ τὸν σωματικὸ, πού προέρχεται ἀπὸ τὴν κακία. Νὰ ξαναβροῦμε τὴν πνευματικότητα τῆς σχέσεως μέ τὸν Θεὸ καὶ τῆς ζωῆς τῆς πίστεως, ὥστε ἀπὸ τὸν καθένα μας νὰ ξεκινήσει ἡ ἀλλαγὴ, γιὰ νὰ ἔρθῃ τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης. Νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ πιστέψουμε στὴν ἀνάστασή μας ὡς τελικὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἄς ἀναγνωρίσουμε λοιπὸν τὸν

Χριστό ως Εὐεργέτη, ως Ἐλευθερωτή, ως Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης καί ἅς δοῦμε στό πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ μας τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, γιά χάρη τῆς ὁποίας Ἐκεῖνος ἐνανθρώπησε!

Χριστός ἐγεννήθη! Ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἀδελφοί! Χρόνια πολλά σέ σᾶς, στίς οἰκογένειές σας, στόν τόπο μας, στόν κόσμο ὅλο»!

Απευθυνόμενος στο πολυπληθές ἐκκλησίασμα ο κ. Νεκτάριος τόνισε ὅτι πρέπει νά εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι ὁ ἀληθινός Θεός, ἀκόμη κι αν ὁ ἄνθρωπος τὸν πίκρανε καὶ ἀπέκοψε τοὺς δεσμούς καὶ τὶς ρίζες μαζί Του, κρατᾷ ἀδιάπτωτη τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φιλανθρωπία Του. Ὅταν ἡ κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητας δὲν μποροῦσε νά ἀντέξει ἄλλο τὸ σκότος, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀποφάσισε τὴν ἐνανθρώπησή Του, ὥστε οἱ ἄνθρωποι μέσα ἀπὸ τὸν πόνο τὸν πνευματικό, νά καταφύγουν στὴν ἀγάπη Του καὶ νά κατανοήσουν ὅτι ὁ ἀληθινός Θεός εἶναι ἡ ρίζα τῆς ὄντως ζωῆς.

Σήμερα εορτάζουμε τὸ ἱστορικό γεγονός τῆς Γεννήσεως, ὅμως στὴν Ἐκκλησία λέμε ὅτι καθημερινά τα πάντα γίνονται αὐτὴ τὴ στιγμή καὶ γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία λέει ὅτι τα πάντα γίνονται σήμερα, συνεχῶς, αἰδίως πάντοτε. Ὅλα τα γεγονότα τα ὁποῖα ὁ Κύριός μας τα ἐποίησε διὰ τὴν τοῦ κόσμου ζωὴν καὶ σωτηρίαν συντελοῦνται στὴν Ἐκκλησία, στὸ υπέρτατο μυστήριο τῆς θείας Ευχαριστίας, ὅπου ὁ Κύριός μας γεννᾶται, διδάσκει, θυσιάζεται, ἀνασταίνεται, μας δίνει τὴ σωτηρία διὰ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματός Του.

Μόνο έτσι μπορούμε να κατανοήσουμε την θέση μας μπροστά στη μεγαλοσύνη του Θεού. Μόνο τότε μπορούμε να κατανοήσουμε ότι τα υποκατάστατα της Δύσης όσο κι αν προσφέραν εξωτερική χαρά στους ανθρώπους, δεν τους έδωσαν νόημα. Πορευόμαστε μηχανικά, επιφανειακά, επιδερμικά. Η Ορθοδοξία όμως είναι του μέλλοντος αιώνας και βλέπουμε όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στη νέα γη, στην Αμερική, οι άνθρωποι που ανήκουν σε ένα συνονθύλευμα θρησκευμάτων, να ελκύονται από την Ορθοδοξία. Γι' αυτό ας έχουμε ελπίδα.

Ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε το φως της θεότητας που ανέτειλε από το θεοδέγμον σπήλαιο της Βηθλεέμ να καταυγάζει τα πνευματικά σκότη της ανθρωπότητας και όλοι μαζί, με τους ποιμένες, τους Μάγους και τους Αγγέλους, να προσεγγίσουμε το μυστήριο της σωτηρίας μας και να το προσεγγίσουμε διά της αληθούς αγάπης, της σωτηρίας, της δικαιοσύνης που μας έφερε ο Χριστός.

Ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε τα χρόνια πολλά στους συμμετέχοντες στη θεία λειτουργία, κλήρο και λαό, ενώ η χορωδία του Μητροπολιτικού Ναού τραγούδησε τα Κερκυραϊκά κάλαντα των Χριστουγέννων. Αξιοσημείωτη η μεγάλη συμμετοχή του λαού στην χριστουγεννιάτικη θεία λειτουργία και στο μυστήριο της θείας

κοινωνίας.

Στην συνέχεια ο κ. Νεκτάριος επισκέφθηκε το Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων «Η Πλατυτέρα», όπου ευχήθηκε στον διευθυντή π. Ιουστίνο Κωνσταντά και τους τροφίμους τα «Χρόνια Πολλά».

